

Əli Vahid Çaylı

Baş əymə

Baş əymə kimsənin önündə,
Qoy sənə əyilməz desinlər.
Cəsarət, kişilik kökündə,
Kaş sənə dilbilməz desinlər.

Çəkərlər səni imtahana,
Qorxma, ürəklə çək bileti.
Uyma şərə, uyma böhtana,
Dur, geyin əyninə xələti.

Bəzən də eyni adam olmur adam,
Cəmi insan olmağa çalış.
Çox vaxtı, qışa qalmır badam,
Aç dərini torpağa danış.

Bax, budur insanın kimliyi,
Dostluqda möhkəm olanı sev.
Bəyən, bəy olan hakimliyi,
Sənə sirdaş, cəm olanı sev.

Mənəm Əli Vahidə həmkar,
O da kimsəni, kim eyləyər.
Sevər onu cəmi sənətkar,
Xalq sözünü hakim eylər.

Gədədan bəy olmaz

Qeyrətsiz başda papaq durmaz,
Calaq vursanda, calaq tutmaz.
Vətən də ondan dayaq ummaz,
Gədədan bəy olmaz, a qardaş.

Kişinin əsli kökü olar,
Evi, eşi, mülkü olar.
Ar bilən, qeyrət yükü olar,
Gədədan bəy olmaz, a qardaş.

Yaltağın çox olar sifəti,
Açılar iç üz, xisləti,
Arvad tək dəyişər sürəti,
Gədədan bəy olmaz, a qardaş.

Uzaq olun beləsindən, siz,
Küt baltanın tiyəsindən siz.
Kişi olmayan, kişidən siz,
Gədədan bəy olmaz, a qardaş.

Səbirli ol, Əli Vahid, sən,
Mərdə arxalan, mərdə dön, sən.
Kişi tək, qeyrət üstə, öl sən,
Gədədan bəy olmaz, a qardaş.

Bilmədim

İlk baxışdan aldı səni, gözlərim,
Oğrun-oğrun baxdım, tuta bilmədim.
Məst eylədi məni, şirin sözlərin,
Düzüldü iynəyə, sapa bilmədim.

Niyə uçub getdin, bir xəyal kimi?
Açmaq istəyirdim sənə qəlbimi.
Çəkildi tarıma könlümün simi,
Axtardım mizrabın, tapa bilmədim.

Nə qədər çalışdım, yarım olmadın,
Namusun, qeyrətin, arım olmadın.
Eşqin bağçasında barım olmadın,
Sevgimi köksünə yapa bilmədim.

Qışa düşdü yazın güllü çəmənini,
Ələdi üstümə dumanı, çəni.
Həsretin gözündə bəslədi məni,
Pərişan zülfünə hopa bilmədim.

Gecələr yuxum da gözümdən qaçdı,
Şölə kimi nurun üzümdə saçdı.
Əhdinə bivəfa, sirrini açdı,
Atlanıb köhləni çapa bilmədim,
Dərdimi-dərdinə yapa bilmədim.